

לודמיר

מקושרים לצדיק מאז ועד היום

להפצת משנתו ותורתו הבהירה של
הרה"ק רבי שלמה מקארלין זי"ע
סיפורים ותולדותיו, ותולדות זרעו אחריו

סמוך לציון הרב הקדוש
רבי שלמה מקרלין זצוק"ל הי"ד

| גליון 169 |

ברשת תרומה תשפ"ד

שבוע של חיים

מתורתו של רבינו ותלמידיו הק'

פרשת תרומה

ויקחו לי תרומה (כה, ב). פרש"י לי לשמי. בשם מרן הרה"ק מקוברין ז"ל שאמר שניתן צדקה גם שלא לשמה טוב כמאמר חז"ל, רק ליקח זהו בוודאי רק לשמי. (אמרות משה)

ויקחו לי תרומה (כה, ב). ולכאורה קשה מהו לשון ויקחו היה לו לומר ויתנו. אמר: כי מכל דבר צריך לקחת ממנו התרוממות להשם יתברך.

(בית אהרן קמ"ד, ד)

ככל אשר אני מראה אותך (כה, ט). אמר הקב"ה למשה, ככל אשר אני מראה 'אותך' - היינו שיראה כל אדם אותך שנתעלית למעלה העליונה, ובך נמצא תבנית המשכן וכל כליו. וכן תעשו לדורות שיראו להפריש עצמם מחומריות ולקשר הכל לרצונו הפשוט, ובוודאי יהיו המשכן של הקב"ה כל אחד לפי מדרגתו, כי באמת יכול כל אדם לבא למדרגת משה רבינו.

(ע"פ בית אהרן סג, ד)

והיו הכרובים פורשי כנפים למעלה (כה, כ). פ"י כנפים שלהם וגם הכנפים של ישראל, כי כשישראל עושים מצות מעשיות ובמצות הנעשים בגוף הם חומר בלא רוחניות ובלא רוחניות אי"א לעלות למעלה, ע"כ פורשים הכרובים הרוחניות של המצות שהם נראים כנפים. ומהו הכנפים של מצוה, הם יראה ואהבה שבהם עושים המצוה הם הרוחניות של המצוה והם נקראים כנפים, והכרובים הם פורשים הכנפים למעלה ובהם עולה המצוה למעלה. 'סוככים בכנפיהם על הכפורת' פירוש הכנפים הנ"ל סוככים 'על הכפורת' לשון כפרה וקינוח, שיתכפר על ידי זה ועונותיהן של ישראל. 'ופניהם איש אל אחיו' שזה נעשה ע"י שפניהם איש אל אחיו.

(בית אהרן קל"ה, א)

קדושת הקדוש

אמרים מובחרים, יקרים ומאירים, מתוך הספר 'קדושת הקדוש' הנמצא בשלבי עריכה

עולם הזה

בשם מורו ר' שלמה מקארלין זלה"ה: **מלא כל הארץ כבודו (ישעיהו ו, ג), פירוש מלא ארציות וגשמיות הרבה, אז גם הניצוץ מזה הוא גבוה הרבה מאוד, אולם מחמת עביותו לא היה באפשרות להיות הניצוץ הזה הקדוש עליו מתוקן, לולא שהשם בעצמו האיר מכבודו.**

(ספר אמרי קדוש)

עיטורי קדוש

ניצוץ גבוה מאוד

כל דבר בעולם, גשמי ככל שיהיה, מכיל ניצוץ קדוש. ניצוץ זה הוא נותן החיים והקיום של הדבר. והנה לכאורה ניתן לחשוב שדברים גשמיים המה רחוקים יותר מן הקדושה ונמצאים בהם פחות ניצוצות של קדושה.

בא רבינו ומלמד אותנו שאין זה כך, אלא אדרבה, ככל שהדבר גשמי יותר, כך גדול הניצוץ הקדוש שבו והוא גבוה מאוד. והסיבה לכך, כי ניצוצות הקדושה שואפים להתעלות ולהתקדש, וכאשר הם נמצאים בתוך דבר גשמי מאוד, קשה מאוד לתקן אותם, ועל כן כביכול בעצמו מאיר על הדבר מכבודו, וכך יוצא שהניצוצות שבהם גבוהים הרבה.

ובכך מבאר רבינו את הפסוק 'מלוא כל הארץ כבודו' - 'הארץ' משמעותה גשמיות וארציות, ואומר הפסוק שדווקא במקום המלא גשמיות, שם כבוד אור ה' מאיר ביותר שאת.

היוצא למעשה

רעיון זה בא לידי ביטוי בעבודת ה' בשתי דרכים: הדרך האחת - בעשה טוב. הנה בעת ההתעסקות בתורה ובעבודת ה', יודע כל אחד שהוא מתעסק בקדשים, ועל כן הוא ניגש אל הדבר בדחילו ורחימו כעבדא קמי מריה. לא כן בעת שהוא פונה להתעסק בעניני העולם הזה, בארציות ובגשמיות של אכילה ושתיה וכיוצא בזה, שאז נראה לו הדבר כדבר הרשות שאינו מעניני עבודת ה'. אך האמת לא כך הוא, אלא אדרבה, ככל שהדבר שהוא מתעסק בו יותר גשמי, כך יש בו יותר חיות אלוקות וניצוצות קדושים. שהרי מלוא כל הארץ כבודו ולית אתר פנוי מיניה, ועל כן בעת התעסקותו בעניני גשמיות עליו לדעת שהוא מתעסק בקדשים ממש, ומוטל עליו לתקן ולהעלות כל הניצוצות הקדושים. על כן צריך הוא לגשת גם אל ההתעסקות בגשמיות ובארציות בדחילו וברחימו, ממש כמו ההתעסקות בדברים קדושים.

הציון של הקדוש הזה - הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו (הרה"ק ר' אשר מטסאלין)

מתקשרים לצדיק רבי שלמה מקארלין, ונושעים כבחיים חיותו

מגוון אפשרות לשותפות בפעילויות הצדיק

הפצת מעיינות הצדיק - קירוב רחוקים בעירת הצדיק - הכנסת אורחים בעירו של הצדיק

התקשרו עכשיו למרכז לודמיר - 04-30-10-900 | בעמדות נדרים פלוס' על שם 'לודמיר'

שילחו קוויטל לצדיק לברכה וישועה בכל הענינים

תמלון חדרי אירוח אלום הכנסת אורחים

בית רבינו מקוה נהרה - בית הכנסת קאווע שביבל

הציון הקדוש על הקדוש הזה הוא ממש כמו שעומדים לפני בחיים חיותו

משיח אלמים

בקושי גדול יצאו התיבות מפיו, ואף שהוטב לו, עדיין לא היה מסוגל לומר קדיש. לכן החליטו האחים להישאר בצל הרבי ליו"ט שביעי של פסח. הגיע לילו של החג, אחר התפילה. נתן רבי שלמה הקדוש לחיים האילם כוס יין, והניח שוב יד קדשו על לבו, והורה לו לקדש בניגון של יו"ט. בזאת הפעם כבר הצליח חיים לקדש בקול ובניגון נעים כחזן ותיק, ומאז החל לדבר כאחד האדם בלי שום מכשול - - - ששים ושמיים שבו חיים ומלווי לביתם, ורעש גדול נעשה בכל סוואליווע ותהום ותתפעל כל העיר. דבר הנס אף הגיע ובא אל הרופאים הנכריים בני המקום אשר טיפלו בחיים כמה וכמה פעמים, ונוכחו עתה לראות את גודל כוחו של רבי שלמה מסאסוב שהפך את האילם למדבר. נמנו וגמרו כי מעשה שכזה חייבים לפרסם בעיתון המקומי. הדברים התפרסמו ובעקבותם הודיעו גובי המיסים לרבי שלמה שמעתה יצטרך לשלם מיסים גבוהים מן הרגיל. מאז בכל פעם שהזכירו דבר המעשה בפני רבי שלמה מסאסוב זיע"א, נענה בבדיחותא ואמר: "המופת הזה עלה לי ממון רב, שהלא מחמתו תובעים ממנו מסים גדולים..."

הרה"ק רבי שלמה מסאסוב זצוק"ל

לרגל ההילולא ה-105 של הרה"ק רבי שלמה מסאסוב מתלמידי רבינו הרה"ק רבי אברהם מסטרעטין זי"ע. בן הרה"ק רבי חנוך העניך דוב מאלעסק זי"ע שהיה חתן הרה"ק רבי שלום בעלזא זי"ע. שניהם תלמידי רבינו רבי אורי מסטרעליסק זי"ע. נודע כאיש אלוקים קדוש וכבעל מופת עצום, במענה פיו הקדוש ריפא חולים והצמיח ישועות רבות ועצומות מעל לדרך הטבע לאלפי עמך בית ישראל שבאו בשעריו. בשבוע האחרון לימי חיינו, שאל כל העת מתי תבוא כבר שבת קודש, וראו בחוש שמכין עצמו לשבת זו. וביום חמישי באותו שבוע נחלש ביותר עד שלא היה בכוחו לקום ממיטתו ושכב באפיסת הכוחות. אך בליל שישי אור ליום ערב שבת קודש, התחזק מעט, והתיישב על מיטתו, ואמר: "הלא תיכף באה שבת קודש, הביאו נא לי מן החלות והדגים שהכינו לשב"ק". וירד ממיטתו, נטל ידיו וטעם כזית מן החלה והדגים. עד שדימו העומדים בחוף שהוטב לו. אך תיכף לאחר טעימתו שב אל מיטתו, תוך כדי ששפתיו ממללות וקולו לא ישמע, רק ככלותו שמעו העומדים את הפסוק: "דורש טוב לעמו ודובר שלום לכל זרעו" ויצאה נשמתו הקדושה בקדושה ובטהרה, ביום י"ב אדר א' שנת תרע"ט, כשהוא בן פ"ד שנים, ממש כשנות אביו הרה"ק בעל "לב שמח" זי"ע. דבר הסתלקותו הכה גלים בכל הסביבה, ואלפי ישראל בכל מקומות מושבותיהם ביכו את השריפה אשר שרף ה'. עוד טרם כניסת השבת הובא רבינו למנוחת עולמים בבית החיים הגדול שבלעמבערג, במקום אשר כרה לו בחיים חיותו בחלקה שעל יד ידידו ואהובו משכבר הימים הגאון רבי יצחק שמעלקיס זי"ע ה'בית יצחק', ונתקיים בהם "הנאהבים והנעימים בחייהם ובמותם לא נפרדו". מעשה פלא מסופר, שבאותה תקופה הייתה עת מלחמה, וכל העת נשמעו ברמה יריות התותחים והפגזים, אך בכל עת מסע הלוויה לא נשמעה אפילו יריה אחת, ויכלו כל המלווים לחלוק לו את כבודו האחרון ולשוב לביתם בשובה ונחת, ותיכף לאחר מכן נתחדשו היריות כמקדם. וראו בחוש שזכותו הגדולה הגינה גם על כל המשתתפים באשכבתיה דרבי. ויהי רצון שכשם שבחיו פעל ישועות עצומות מעל דרך הטבע להמוני עמך בית ישראל - כן תעמוד זכותו הטהורה ותגן ותשפיע בעדנו ישועות והשפעות ברוחניות ובגשמיות.

ילד עליו וחדור מרץ היה חיים, בנו של ר' משה דוד מערמלשטיין, השוחט הנודע מן העיירה סוואליווע. כל בני העיר הכירו את חיים, וזאת הודות למעשי המשובה והקונסו שמספק היה מתחת ידיו האמונות לעיתים קרובות ביותר. גם אמרות פיו הנבונות והשונות התחבבו מאוד על כל סובביו, והיה חיים הילד אהוב ונערץ בעיני כל רואיו.

אך ביום אחד כבה זוהרו באחת; שנת תרנ"ג הייתה זו, שנה לפני הגיעו לגיל מצוות. והנה בפתע פתאום נדם פיו ונחתם, פרח ממנו כוח דיבורו ונעשה אילם, כאילו נצררו שפתותיו בטיט.

סבלו של חיים היה קשה ביותר. ביום אחד נעשה כלאו בכבלי אילמותו, אינו מסוגל להוציא אפילו מילה אחת, לא בינו לבין סובביו, ואף לא בעת התפילה לפני קונו.

פניו שהיו מלאות חיות וחדווה הוחלפו במבט חסר אונים ורווי עצב. חיים למד לתקשר באמצעות סימני הידיים, וככל שחלף הזמן התרגלו כולם למצבו.

ראו בני המשפחה את חיים בכאבו המר ובמצוקתו, ולאחר שניסו לדרוש ברופאים ואלו לא הצליחו למצוא מזור להיעלמות דיבורו, שכרו לו לחיים מורה לצירי שילמדנו אומנות זו ובכך תהיה לו תעסוקה וגם מקור פרנסה.

חיים רכש את מלאכת הציור כדבעי ונעשה צייר מומחה ואומן של ממש, ומצירי המשובחים אותם סיפק לקהל לקוחותיו היה מתפרנס בכבוד וברווה.

ואז הגיעה שנת תרס"ח. אבי משפחת מערמלשטיין, רבי משה דוד השוחט הנודע של סוואליווע, נפטר לבית עלומו. קהל רב מבני העיירה התאסף סביב מיטתו של השוחט ללוותו ולחלוק לו כבוד בדרכו האחרונה. על יד המיטה ניצבו כל בני המנוח ופתחו יחדיו באמירת קדיש בלב קרוע ובעיניים דומעות. גם חיים האילם ניצב שם, מנסה לפצות פיו, לומר את הקדיש, אך אינו מצליח. נפשו מייחלת וליבו מבקש לומר את מילות הקדיש לעילוי נשמתו של אבא - אך הפה סגור ונצור.

אם וככל השנים לא נפלה רוחו של חיים בקרבו על דבר אובדן דיבורו - הרי שכעת עם פטירת אביו ואי יכולתו לומר קדיש על אביו אהובו, מילא שברון לב עמוק את כל ישותו. שפוף ומדוכא התהלך ביום ובליל ואיבד את כל חשקו להמשיך לעסוק בעסק הציור לפרנסתו.

חשבו אחיו המסורים כיצד יוכלו לסייע לאחיהם המתייסר, עד שאחד האחים קרא והציע בקול שיש בו תקווה:

"הלא רבי שלמה מסאסוב יושב הוא בסאסוב העיר, ונודע שמו הקדוש בכל הארץ, וישועותיו ומופתיו הולכים ונפוצים מיום ליום, הבה ניסע לחלות פני הצדיק ומכאן תצמח הישועה לחיים אחינו ובשרנו ולכולנו!"

באחד מימי חול המועד של פסח היה זה, יצאו בני משפחת מערמלשטיין אל חצרו של הרבי. נכנסו לקדש פנימה ואחד האחים הזכיר לפני הרבי את חיים ואת ישועתו אשר זקוק לה. שמע הרבי את הדברים וסימן לחיים שיקרב אל שולחנו. הרים הרבי הקדוש את ידו והניחה על לבו, והורה:

"זאג שמע ישראל!" [אמור שמע ישראל!]

והנה הפלא ופלא, חיים פתח את פיו לאחר חמש-עשרה שנות אילמות והצליח להפיק מפיו החתום את הפסוק 'שמע ישראל' בשלמותו. אולם

חידת השבוע

ילדי רבינו שלמה

החיים בלודמיר
בנבר ובהורה

החיים בלודמיר

חידה: מיהו הצדיק רבי שלמה מסאסוב וכיצד הוא שיך לרבינו שלמה?

הפתרון לחידה מופיע בעלון זה.

כדי לענות על החידה יש לחיג לקו לודמיר 02-3011122,

להכנס לשלוחת הילדים - שלוחה מספר 0,

ולפעל לפי ההוראות. בין הפותרים נכונה תגור זכות רכישת ספרים

את התשובה יש לשלח עד ליום ראשון פרשת תצוה

הזוכה לפרשת יתרו: נתן הירש, בני ברק.

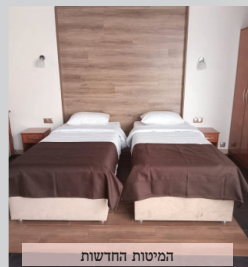
אוצרות ומשגים

ארע הספור שהובא מכבר בפורום זה, בו הכינו חסידי ליובאוויטש את המקוה המקומי עבור הרבי ואחד האברכים נכוח שם, ונרפא בזכותו של רבינו. ואכן הרבי מליובאוויטש הרב הקדוש בעל ה'צמח-צדק' זי"ע פתב: "כשהיה הרב הצדיק מורנו הרב ר' שלמה מקארלין בריסין, הרעיש את העולם במופתים..."

'הרעיש את העולם'... באותן תשע השנים בהן כל ערי רוסיה הלבנה תחת חסותו של רבינו שלמה, היה רבינו עורך מסעות רבות על פני ערים וקירות שונות, לחזק ולעודד יהודים רבים, לרוממם ולקרבם לה' יתברך, וכן להושיעם בישועות שונות. באחד ממסעות אלו

מיטות חדשות במלון הגדול

מפעילי מרכז לודמיר, העומד בקשר עם בעלי המקצוע

השונים באמצעות השפה האוקראינית המקומית.

כחלק משיפוץ המלון הגדול וחיידוש האגפים השונים, מוחלפות בימים אלה המיטות הישנות בכל חדרי המלון, בחדשות ומפוארות. אל המלאכה נקראו נגרים מומחים מהעיר לוצק, ואלה מרכיבים בשטח עשרות מיטות פאר חדשות, עשויות עץ מלא בשילוב חיפויי קטיפה. בנוסף נרכשו מזרונים ו'סקוי' חדשים, איכותיים ובעלי שכבות תמיכה אורטופדיות. על המלאכה ניצב ידידנו הרה"ח ר' יהודה שיחי